Prijs per nummer 5 centiem. — Zaterdag 8 Januari 1916 — Tweede jaargang, n. 8.

DE VLAAMSCHE POST

BEHEER EN REDAKTIE : BEGIJNHOFLAAN, 40, GENT | AFGEVAARDIGDEN DER REDAKTIE : J. DE BOEVÉ, A. THIRY & R. KIMPE | ..EN IK ZIE MIJN VLAANDEREN VRIJ TH. COOPMAN

Inhoud van het blad :

Verordeningen. — **Wij zijn te geweldig !**, door MARCUS. — DE BEWEGING : **België en de toekomst.** — **Holland en Vlaanderen.** — KLEINE KRONIJK : † **Godfried Kurth.** — **Nationaal Ministerie of Ministerie National.**

TELEGRAMMEN — VERDERE TELEGRAMMEN. — BUITENLAND : **Turkije, Amerika, Zweden, Frankrijk.**

VLAANDERENLAND : **Uit Brussel, In den Alhambra.** — UIT DE PERS : **Krijgsgevangenen filosofie** Poor Yorick-lezer.

MENGELWERKEN : **Een ras dat herleeft**, door **G. Vermeersch, nr 34** **Een Gesprek**, door **Blauwvoet, nr 3** (Slot).

Verordeningen en Mededeelingen

Bij vonnis van 13 December 1915 werden door den Veldkrijgsraad veroordeeld :

A. Wegens achterhouden van duiven (reisduiven)

Tot 2 jaren gevangenis.

1. Gadeyne, Hektor, bakker te Tielt,

2. D'Hondt, Leonhard, landbouwer te Olsene,

3. Benoot, Remi, herbergier en slachter te Olsene.

B. Wegens niet aanmelden van aanwezige duiven (reisduiven).

a) Tot 9 maand gevangenis.

4. Gadeyne, Augusta, geb. Missant, bakkersvrouw te Tielt,

5. Gadeyne, Cyriel, oud 17 jaren. te Tielt,

6. D'Hont, Dona-Maria, geb. Holvoet. landbouwster te Olsene,

7. D'Hondt, Urbaan, landbouwer te Olsene.

b) Tot 3 maanden gevangenis.

8. D'Hondt, Daniel, oud 17 jaren te Olsene,

9. D'Hondt, Irena, oud 15 jaren, te Olsene,

10. D'Hondt, Maria, oud 14 jaren, te Olsene.

Thielt, 18 December 1915.

3 mob. Etappen-Kommandantur der 4. Armee

VON VOLKMANN,

Major und Kommandant.

De landbouwer Petrus Guns te Nederhasselt heeft, tegen de verordening des A. O. K. van 3-5-15, drie hem toebehoorende duiven niet ingeleverd, maar levend in een verborgen plaats behouden, waar zij den 3-12-15 bij eene huiszoeking door een duitschen gendarm gevonden werden.

Deze overtreding zou niet ontdekt geworden zijn, daar de gemeente bij Guns geen huiszoeking naar duiven had laten doen, alhoewel deze als handelaar in gevogelte bekend stond.

Op bevel des A. O. K. is, wegens dit vergrijp, de gemeente Nederhasselt een boete van 1000 Mark als straf opgelegd.

Dit brengt ter openbare kennis

de Chef der Zivilverwaltung,

VON KEUDELL,

Regierungsrat.

We zijn te geweldig!

Weet ge 't al? Kent ge het groot gebrek dat de mannen van « De Vlaamsche Post » aankleeft? Niet?

Wij zullen het u zeggen : Ze zijn te radikaal, te geweldig, en dat maakt ze onbezonnen, onbehendig, waardoor de Vlaamsche zaak meer geschaadt dan gebaat wordt. Wat meer voorzichtigheid, wat meer ontzien van domheid en vooroordeel, wat toegeven aan de ziekelijke geestesgesteltenis waarin onze ongelukkige bevolking verkeert, ware oneindig veel beter geweest, zoo men dit van 't beginaf hadde gedaan.

Wij kennen dat lied : Het is in alle nieuwe tijden gezongen geworden door alle zwakkelingen en futloozen om eigen kleinmoedigheid te verschoonen.

Wat kreten van ergernis en ongesteltenis gingen niet tegen op de bosch- en watergeuzen, bij het begin van den opstand tegen Spanje, door al de voorzichtige fatsoenlijke lieden? Die radikale, roekslooze kerels brachten door hunne onbezonnenheid de zaak der vrijheid in gevaar. Alle deftige lieden werden immers afgeschrikt door hun geweld?

Edoch, nadien erkende men dat, zou Noord-Nederland zich uit de klauwen van Spanje wist te brengen, men het juist aan die onbezonnen had te danken.

« Wie durft die batterij ginds gaan verkennen, of wie durft die schans bestormen? Vraagt de bevelvoerder, en de moedige roept : « ik ! »

Dat is onbezonnen, zeer onvoorzichtig, want veiliger is het achteraf te blijven. Maar zulke daden, die lafaards doen rillen, elektriseeren andere moedigen, die bereid zijn, als de eerste in zijne zending mislukt, de gevaarvolle opdracht op zich te nemen.

Vele ontdekkingen der wetenschap, waarover de mensheid zich thans verblijdt zijn aan zulke onbezonnen waaghalzen te danken.

Colombus werd door de meeste zijner tijdgenooten, toen hij om schepen bedelde om de nieuwe wereld te gaan vinden, niet alleen gehouden voor een waaghals, maar voor een volslagen gek.

Toen André Vesalius het waagde om met het heelmes in de hand het menschelijk lichaam te bestudeeren — wat in die dagen voor eene heiligschennis werd gehouden — waarschuwden zijne vrienden hem, en beproefden hem van zijn vermetele poging te doen afzien. Hij legde de grondslagen van eene der belangrijkste wetenschappen, doch moest dit met zijn leven betalen.

Toen Harvey zijne theorie van den bloedsomloop bekend maakte, verliep zijne praktijk en scholden zijne ambtgenooten hem uit voor een gek.

Zoo verging het honderden en duizenden die de roekeloosheid begingen, uit liefde voor de wetenschap, voor een idée of voor hun geloof, zich niet aan vooroordeel en meening der groote menigte te storen. Hadden zij zelven niet het geluk de zegepraal der zaak waarvoor zij gewerkt en geleden hadden te beleven, zij hadden de zekerheid dat de overwinning toch moest komen, en die overtuiging sterkte hen in hunnen strijd.

Luther werd niet geroepen tot de opoffering van zijn leven voor zijne zaak, maar hij liep toch dagelijks gevaar het te verliezen. Bij den aanvang van den grooten strijd stond hij bijkans geheel alleen, want zelfs zij die min of meer zijn doel genegen waren vonden hem te radikaal, te geweldig en te onvoorzichtig. Toen hij door den keizer ingedaagd werd om zich te verantwoorden op de beschuldiging van ketterij, besloot hij in persoon naar Worms te gaan. Zijne vrienden hielden hem het gevaar voor, dat hem dreigde en smeekten hem te vluchten. « Neen, zeide hij, ik wil er heen, al zijn er driemaal zooveel duivels als pannen op de daken ! »

Aan die geweldigen, die onbehendigen en onvoorzichtigen in de Staatkunde, de wetenschap, de godsdienst, wijsbegeerte enz, dankt het menschdom zijnen vooruitgang. Zij leden en streden terwijl de lauwen, de kleinmoedigen zich schuil hielden uit vrees voor de machtigen der Aarde, of voor de bekrompen vooroordeelen der groote menigte. Wij hebben de verwaandheid niet aan de uitstekende onvoorzichtigen te willen gelijken wiens voorbeeld wij aanhaalden. Hoegenaamd niet; wij zijn slechts nederige soldaten van het leger dat de eindelijke redding van Vlaanderen beoogt. Maar wij staan op de voorpost en durven de klaroen tot verzameling blazen.

« Uwe toonen zijn te schril, te grof, te scherp, » zegt men. Voor wie? Voor de groote menigte? Och, dezes oorvliezen zullen er niet van scheuren, want zij dringen er niet in door, verstopt als die ooren zijn door het jaren lang vol proppen met leugengif.

Overigens, wie belet u andere geluiden aan te heffen?

Wij weten heel goed dat ingekankerde onwaarheid, jaren lang aangekweekt vooroordeel dat door verschrikkelijke gebeurtenissen tot volslagen waanzin is gestegen bij het grootste deel van ons ongelukkig volk, niet plotseling noch in korten tijd te genezen is. Ook weten wij, dat, buiten tijd en omstandigheden vele krachten hieraan zullen moeten behulpzaam zijn. Maar, onze oproepen, ons gehamer heeft juist voor doel de deelen die nog gezond zijn in ons volk, maar die sluimeren, of die door vrees of onzekerheid van de wijs gebracht zijn, wakker te schudden en moed in te boezemen.

Dat kan niet geschieden door wiegeliedjes.

Wij beleven een harden tijd waarin voor Vlaanderen veel op het spel staat, en de wereld behoort aan de durvers, niet aan de zwakken, de besluitloozen.

Tot nu toe hebben wij geen reden onze wijze van optreden te betreuren, wel integendeel. Onze vijanden zijn niet meer zoo stout. Zij wroeten en kuipen nog, maar niet meer met hetzelfde vertrouwen van vroeger.

Van hunne zwarte lijsten durven zij niet eens meer gewagen, uit vrees uitgeschattert te worden, en iederen dag deinzen zij een beetje meer.

En in onze gelederen? Menigeen die kort geleden niet beter vroeg dan voort te mogen slapen, rekt zich, wrijft de oogen uit en vraagt : « Wat te doen? »

Als zij geheel wakker zijn zullen zij het wel weten. Zooals alom de velen het weten die reeds aan het werk zijn tot opbeuren en verzamelen.

Mij dunkt dat die uitslagen niet gering zijn.

En als in later tijd de geesten kalmer, de zenuwen tot rust zijn gekomen, en betere dagen voor het Vlaamsche ras zijn aangebroken, zal men dit voor een groot deel te danken hebben aan de onbezonnenen, aan de zoogenaamde « geweldigen » die het eerst voor een Vrij Vlaanderen, trots laster, verdachtmaking en dreigementen zijn durven vooruit komen.

MARCUS.

De Beweging

België en de toekomst.

Sommige Vlaamsche bladen in België hebben een beknopt verslag gegeven over 't artikel door den heer Simons in Den nieuwen Amsterdammer geschreven.

't Schrijven van den heer Simons heeft hier veel instemming gevonden. Zijn gezegden zijn juist, onwederlegbaar. « Indien de Entente werkelijk Duitschland zou kunnen verslaan en het dwingen tot het aanvaarden van opgelegde vredesvoorwaarden en indien 't dan een louter Franskillons België vóór zich vond, zou dit vermoedelijk beteekenen een geheel brengen van België onder Franschen invloed en daarmee het begin van het einde van dit onafhankelijk koninkrijk. Niet alleen omdat alsdan Frankrijk er alles zou te zeggen hebben, maar omdat Duitschland dan de eerste de beste gelegenheid zou moeten aangrijpen om het voor goed te veroveren. Als bonds of vasalstaat van Frankrijk is België bestemd tot een spoedig en glorieloos einde. »

't Is de waarheid zelve. Wie zal overwinnaar zijn in dezen oorlog? Met zekerheid kan dat niemand zeggen. Doch dit staat voorzeker vast : eene geheele verplettering van Duitschland is uitgesloten. Wie oplettend de ontwikkeling der gebeurtenissen volgt, is overtuigd dat de weerstandskracht van Duitschland, zoo sterk is dat de verbondenen groote kracht zullen moeten ontwikkelen willen zij het zoo ver kunnen brengen dat 't voordeel langs hunnen kant overhelt. Van een anderen kant is 't onmogelijk te loochenen dat Duitschland zich niet trager dan 't grootste deel zijner tegenstrevers van de gevolgen van den oorlog zal herstellen.

Wat meer is, in geval de verbondenen de bovenhand krijgen, stijgt de macht van Rusland zoo hoog, dat allicht meer dan een der tegenwoordige vijanden van Duitschland, aan dat land de hand zal toereiken om van de slavische bedreiging verlost te worden.

« Als wij deelnemen aan den krijg tegen u, zoo sprak een Engelsch minister tot een Duitschen afgezant, bij 't uitbreken van den oorlog, zòò zullen wij u op 't gepast oogenblik des te meer van nut kunnen zijn ».

Uit deze woorden heb ik altijd willen verstaan dat Engeland nooit de *landmacht* van Duitschland zoo zou laten verzwakken, dat 't woord van Napoleon : « Europa zal republikeinsch zijn of *Kozak* » waarheid zou kunnen worden. Neemt de Duitsche vloot weg en welke reden heeft Engeland om de vijand te zijn van Duitschland? Wie alleen meester is ter zee heeft twintig per honderd in zake nijverheid en handel en Engeland heeft op dit gebied geen Duitsche overheersching meer te duchten.

Bijgevolg wat er ook gebeure, België zal ten Oosten immer een machtigen gebuur hebben, met wien het in de toekomst belang zal hebben op vredelievenden voet te leven.

België kan maar blijven bestaan als de machtige gebuur de overtuiging heeft en de zekerheid dat België niet stelselmatig zijn vijand is en dat hij in gewone omstandigheden, 't is te zeggen, als hij zelf België's bestaan eerbiedigt niets van ons te vreezen heeft.

Van het oogenblik af dat Duitschland slechts vermoeden moet, dat België zijn vijand is en blijft, dus eene vermeerdering van macht voor zijn vijanden, vooral voor Frankrijk, zal het noodzakelijk naar de vernietiging van België streven. Dat kan niet anders : Duitschland kan nooit België dulden als een vasalstaat van Frankrijk of zelfs van Engeland.

Van den anderen kant de verfransching van België, voor 't geval het van alle gevaar ten Oosten zou bevrijd blijven, moet onvermijdelijk vroeg of laat de inlijving bij Frankrijk voor gevolg hebben. De antivlaamsche gevoelens onzer Waalsche bevolking, jarenlang door de Fransche pers bewerkt, worden meer en meer een gevaar voor België's bestaan.

Daarom ook is het onbegrijpelijk, hoe bladen, die in de nabijheid van 't Belgisch bestuur of dank zij 't geld door hen verschoten, verschijnen, strijd voeren tegen de Vlamingen. Hoe wilt gij dat Duitschland ooit vertrouwen hebbe in België als men zelf een eigen landgenoot vervolgt en vertrapt, alleen omdat hij tot denzelfden stam behoort als de Duitscher!

Hoe wilt gij België zelfstandig houden als ge 't evenwicht breekt en door de verplettering van Vlaanderen den laatsten dam tegen Franschen invloed, ja tegen Fransche overheersching wegneemt!

En welke redenen bestaan er om den Vlaming nu zoo te vervolgen? Vallen er op 't slagveld geen drie Vlamingen tegen een Waal?

In de laatste verlieslijsten van de « Bien Public » verschenen, hoeveel Waalsche namen trof men aan? Geen een op tien.

Heeft Vlaanderen minder vrijwilligers geleverd dan 't Walenland!

En nogthans alhoewel er nog geen enkel Vlaamschgezind blad bestond voor Februari laatst werden de Vlamingen niet op de schandelijkste wijze aangevallen en met vernietiging bedreigd kort na 't uitbreken van den oorlog! Wat een politiek van slecht allooi! Als de droeve omstandigheden waarin we verkeeren ons zouden moeten leiden tot eendracht en tot ernstig nadenken en overwegen, worden er Walen en Franskiljons gevonden, die denken : « nu is 't het oogenblik. We zullen... niet België redden, maar ons oude tegenstrevers, de Vlamingen, in den grond boren ».

En nogthans, zoo schrijft de heer Simons verder : « Wezenlijk onafhankelijk, met een eigen volkswezen, en dan door dat wezen stevig beschermd tegen aanvallen uit Zuid en Oost, kan het (België) slechts worden wanneer Vlaanderen, zijn rechtmatigen eisch vervuld ziet en dit volksdeel volkomen gelijken invloed op de nationale politiek verkrijgt als nu de Walen ».

Mochten deze wijze woorden ingang vinden bij onze regeerders.

Klein echter is onze hoop.

In België dienen de schoonste beginselen de edelste gevoelens maar al te dikwijls als dekmantel voor lagere driften. Niet een gevoelen van saamhoorigheid, van wederzijdsche broederlijkheid beheerscht hier, de geesten en de harten : België is sinds lang diep verdeeld door overdreven partijdriften. Partijbelang staat boven 't algemeen belang. Godsdienst, vaderland, vrijheid zijn al te dikwijls louter woorden, waarvoor de werkelijkheid zoek blijft.

(Vl. St.) Mr. HECTOR PLANCQUAERT.

Holland en Vlaanderen.

Onder deze titel wijdt « De Limburger koerier » van Donderdag jl. een hoofdartikel aan het stuk dat uitgaande van het « Taalminnend genootschap van Vlaamsche Studenten in Noord-Nederland » onlangs in de Utrechtsche dagbladen verscheen, en dat ook door ons werd overgenomen.

Het geval der Belgische studenten, die nog aan de Utrechtsche Universiteit zijn ingeschreven, aldus de L. K., is dan ook merkelijk gedaald. Nu onlangs gaf de Nederlandsche Regeering aan de geïnterneerde Belgische studenten toelating om aan de Hollandsche universiteiten te gaan studeeren. Zoo kwamen ook te Utrecht een vijftiental geïnterneerden aan, die ondergebracht werden in een gebouw van de Parkstraat. Een Belgisch officier kreeg er het toezicht over.

De « Vlaamsche Stem » klaagt nu over « de ongehoorde Vlaamschaterij » van dezen officier.

Bij hunne aankomst te Utrecht heeft hij volgens het blad tot de geïnterneerde studenten (op 2 na, allen Vlamingen) eene rede gehouden om hen te wijzen op hunne « plichten ». Hij drukte zijn onderhoorigen goed op het hart, dat zij volstrekt allen omgang moesten vermijden met de daar verblijvende Vlaamsche niet geïnterneerde studenten! « Gij weet », voegde hij er letterlijk bij, « dat de Belgische regeering de Vlaamsche beweging ten volle afkeurt. » (Vous savez que le gouvernement belge réprouve hautement le mouvement flamand! »)

En de Nederlandsche Regeering? vraagt « De Vlaamsche Stem » « Zal die gedoogen, dat de Vlamingen hier te lande op zoodanige wijze worden vernederd? De Belgische officier in kwestie is immers aangesteld door en staat onder toezicht van de Hollandsche militaire overheden. »

Het blad vergeet, dat de Nederlandsche regeering zich niet mengen kan in de geschillen tusschen de hier te lande verblijvende Belgen onderling.

Maar toch is het teekenend, dat deze Vlamingen, blijkens dit beroep, meer vertrouwen stellen in de Nederlandsche regeering dan in hun *Gouvernement belge*.

Wij zijn het met onzen geachten Limburgschen confrater niet eens dat de Nederlandsche Regeering zich met deze zaak niet zou mogen bemoeien. De Belgische officier in kwestie is door Hollandsche militaire overheden aangesteld. Vòòr dat hij de wacht had over de studenten te

Utrecht was hij zelf te Zeist geïnterneerd.

Ware de Belgische Regeering van hare plichten bewust dan zou zij deze ambtenaar moeten straffen.

Doch in de omstandigheden waarin hij zich bevindt is hij buiten het bereik der Belgische overheden.

Is trouwens, toen er in een kamp onlusten heerschten, de Nederlandsche overheid niet opgetreden. Het ligt voor ons buiten twijfel dat de officier hier in kwestie op grove wijze zijne bevoegdheid is te buiten gegaan en als dusdanig strafbaar is door de eenige bevoegde overheid, hier de Nederlandsche.

Kleine Kronijk

† Godfried Kurth.

Wij vernemen dat de gekende Belgische historicus Godfried Kurth, in den nacht van Maandag op Dinsdag te Assche bij Brussel overleden is. Godfried Kurth bewoog zich vooral op het gebied der geschiedenis, der politiek, letterkunde en kunsten. Kurth was een nationaal figuur. Zijn geboortestad Aarlen en de Waalsche hoofdstad Luik had hij vooral lief en wijdde er zijn « Notger », in zijn « Cité de Liége » en in menig artikel van zijne hand in de verschillende wetenschappelijke tijdschriften menige warme bladzijde aan. Een voorstander was hij evenals Pirenne, van de « Ame belge », waarvan hij het bestaan wou bewijzen met de geschiedenis van België door de eeuwen heen.

Als zijnde een man van wetenschap kan zijn afsterven door eenieder dan ook betreurd worden, alhoewel zijn standpunt dat hij tegenover de Vlamingen innam niet het onze is. Gedurende zijn leven schreef hij nochtans menige bladzijde waarin hij onze Beweging voorwaardelijk goedkeurde en waarvan de inhoud wel eens zou mogen herinnerd worden.

Nationaal Ministerie of liever Ministerie national.

Of liever ministerie national.

Er wordt veel over gepraat en geschreven maar niemand weet of het er komen zal.

Er is daaromtrent geen volledige eensgezindheid tusschen Katholieken en anti-Katholieken in Le Havre.

Deze laatste zouden van de godsvrede willen gebruik maken om een deel van de regeeringsmacht in handen te krijgen.

De Godsvrede heeft al tot veel gediend maar dit moet toch ieder weten : geen enkel Vlaming zou nog aan vrede met de regeering kunnen denken wanneer drie Franschegezinden haar anti-Vlaamsch karakter nog gingen versterken.

Van der Velde en Goblet zijn vijanden van de vervlaamsching der Gentsche Hoogeschool.

Hymans is de leider van het Fransquillonisme onder de liberalen.

Die drie in het ministerie te halen ware een oorlogsverklaring aan Vlaanderen.

TELEGRAMMEN

De Oorlog

Westelijk front

Duitsch ambtelijk bericht.

BERLIJN, 6 Jan. — Op enkele plaatsen gedeeltelijk levendig geschutvuur.

De stad Lens wordt voortdurend door de vijand beschoten. Ten noordoosten van Lemesnil werd eene aanvalspoging met handgranaten gemakkelijk verijdeld.

Een luchtaanval op Douai bleef zonder gevolg.

Twee Engelsche vliegtuigen werden door Duitsche kampvliegers neergeschoten.

Luitenant Voelke schoot er een neer en bereikte daarmede zijn zevende buiten gevecht gestelde vliegtuig.

Fransch ambtelijk bericht.

PARIJS, 6 Januari. — In de nacht ondernamen de Duitschers na sterke geschutvoorbereiding een aanval op onze loopgraven tusschen hoogte 193 en Tahure. Zij werden afgewezen. Van elders niets nieuws.

Avondbericht : Tusschen Soissons en Reims nam ons geschut de vijandelijke batterijen en werken ten noorden van Bailly onder vuur. In Champagne richtten wij tegen verscheidene zwakke punten van het front een vernielingsvuur.

Engelsch ambtelijk bericht.

LONDEN, 5 Jan. — Gewoon geschutvuur. Een vijandelijke aanval op onze voorposten bij Maricourt werd afgeslagen. Verscheidene onzer vliegers wierpen bommen op Douai. Een Duitsche vliegtuig vloog over Boulogne en wierp er eenige bommen.

Oostelijk front

Duitsch ambtelijk bericht.

BERLIJN, 6 Januari. — Een verkenningsafdeeling moest voor de vijandelijke aanvallen in het woud ten Zuiden van Jakobstad terugtrekken. Bij Czartorysk werd een voorgeschoven Russische post aangevallen en teruggeslagen.

Oostenrijk-Hongaarsch ambtelijk bericht.

WEENEN, 6 Januari. — De bedrijvigheid in Oost-Galicië en aan de Bessarabische grens was gisteren verzwakt. De vijand hield onze stellingen gedeeltelijk onder geschutvuur. Ook aan alle andere deelen van het Noordoostelijkfront vielen geene gebeurtenissen van belang voor.

Russisch ambtelijk bericht.

PETERSBURG, 5 Januari. — Ten zuiden van de Pripet in de streek van Kuchecka Wola werden de Duitschers verdreven. Ten noord-oosten van Tschernowitz duren de verbitterde gevechten voort.

Italiaansch front

Oostenrijk - Hongaarsch ambtelijk bericht.

WEENEN, 5 Jan. — Het vijandelijke geschutvuur werd heviger aan de kust.

Ten noorden van Dolje wierpen onze troepen de vijand bloedig terug en behielden al hunne stellingen, die zij veroverd hadden. Aan de grens van Tirol grepen levendige geschutgevechten plaats in de sektoren van Buchenstein en van Riva.

Italiaansch ambtelijk bericht.

ROME, 5 Januari. — In den loop van 3 januari vlogen twee vijandelijke vliegtuigen in de richting van Verona maar werden door ons geschut verdreven naar het noorden na eenige bommen te hebben geworpen. In den omtrek van den Kreuzberg bij Connetico joeg ons vuur eene vijandelijke afdeeling bij Moos uit elkander. In Karinthië namen wij de vijandelijke werken en schansen onder vuur. Weder viel de vijand onze stellingen op den monte Michele aan maar werd afgeslagen.

Balkan-fronten

Duitsch ambtelijk bericht.

BERLIJN, 6 Januari. Niets te melden.

Oostenrijk - Hongaarsch ambtelijk bericht.

WEENEN, 6 Januari. De troepen van generaal von Koevesz maken goede vorderingen bij hunne aanvallen tegen de Montenegrijnen bij Berane en Rozaj. In het gebied van Boche di Cattaro trad in de laatste dagen het geschut wederzijdsch in werking. Overigens bleef de toestand onveranderd.

Turksche fronten

Turksch ambtelijk bericht.

KONSTANTINOPEL, 5 Januari — Aan de Dardanellen tamelijk levendige geschutgevechten en bommen werpen. Voornamelijk was het vijandelijke vuur gericht tegen onzen rechter vleugel en ons centrum, een kruiser en een pantserschip namen aan de beschieting deel. In den namiddag openden een pantserschip en een monitor het vuur tegen dezelfde stellingen maar veroorzaakten slechts weinig schade.

Ons geschut antwoordde krachtig en nam de landingsplaatsen van Seddil Bahr en Teke Burun onder vuur. Ons vuur trof eenmaal de vijandelijke kruiser waarop deze zijn vuur staakte.

Op 3 Januari beschoten onze anatolische batterijen heftig de landingsplaatsen bij Seddil Bahr en Teke Burun. De vijand antwoordde maar hoewel hij eene groote hoeveelheid munitie verspilde bereikte hij geen uitslag. Op 4de namen onze zeltde batterijen het vuur op tegen vijandelijke afdeelingen die rond Seddil Bahr en Teke Burun werkten.

Een onzer watervliegtuigen ondernam een verkenningstocht in de richting op Imbros en over Seddil Bahr en wierd daarbij drie bommen op de landingsplaats ten noorden van Seddil Bahr on op een daar liggend schip.

De buit die wij maakten bij Ari Burnu steeg tot 2000 kisten handgranaten, eene veldkeuken met volledige toebehoorten en eene massa kisten met geschutsmunitie. Overigens is niets te melden.

Ter Zee

Het zeegevecht bij Durazzo.

BOEDAPEST, 5 Januari. (Wolff). — Gisteren zijn met het stoomschip Bosnia 2 officieren en 15 man van de in den grond geboorde Fransche duikboot aangekomen.

Een medewerker van een Hongaarsch blad heeft een onderhoud gehad met een der Fransche luitenants ter zee, die met lof gewaagde van den schitterend uitgevoerden aanval van de Oostenrijksch-Hongaarsche flottielje bij Durazzo. Bewonderenswaard noemde hij vooral den terugtocht van de kleine heldhaftige schare, die geheel omsingeld was zoodat ontkomen onmogelijk scheen.

Verdere Telegrammen

ENGELAND

LONDEN, 6 Jan. — Wat Kitchener doet schijnt voor sommige Lagerhuisleden nog steeds een raadsel. Zoo vroeg Hogge Dinsdag aan den minister-president wat nu wel de werkzaamheid van Kitchener was met het oog op de onlangs gemaakte veranderingen in de militaire commando's. Lord Kitchener — antwoordde Asquith — blijft zich kwijten van zijne plichten als minister van oorlog. Deze verklaring verwekte gelach. Hogge vroeg nader : Kan de minister ook zeggen of die plichten thans minder van militairen dan van politieken aard zijn ? Neen, antwoordde Asquith, daartusschen vermag ik niet te onderscheiden. Outhwaite vroeg daarop : Heeft hij nog werkzaamheden die nog niet door den minister van munitie aan zich getrokken zijn ? en Pringle : Verricht hij eigenlijk nog wel eenige werkzaamheden ? Maar er kwam geen antwoord meer.

LONDEN 6 Jan. De politieke correspondent van de Manchester Guardian schrijft, dat Derby's cijfers apekool zijn en onder de kritiek weg zullen brokkelen. Wat de ontslagnemingen betreft, gelooft men algemeen dat Runciman en McKenna aan zullen blijven.

De correspondent zelf gelooft echter dat er nog altijd kans op is, dat zij hun ontslag zullen nemen, als men hun wat de beperking van de militaire inspanning betreft niet ter wille is

De correspondent herhaalt dat hij het dreigen van de voorstanders van den dienstplicht met een algemeene verkiezing grootendeels als bluf beschouwt.

NOORWEGEN

CHRISTIANIA, 6 Jan. Het Noorsche ministerie van buitenlandsche zaken heeft te Athene telegrafisch nadere inlichtingen gevraagd over de gevangenneming van den Noorschen consul Seefelder te Saloniki.

GRIEKENLAND

BERLIJN, 5 Januari (Wolff.) De Berner Bund wijst op de mededeeling in het Fransche legerbericht van 29 December, Engelsche en Fransche vliegers op Griekschen bodem waren opgestegen en de Duitsche en Bulgaarsche kampen ten Oosten van Doiran hadden gebombardeerd. Daarop zijn op 30 December Bulgaarsche en Duitsche vliegers boven de stellingen der Engelschen en Franschen verschenen en hebben deze bomaanslagen beantwoord.

Dit heeft generaal Sarrail als voorwendsel voor de arrestatie der consuls durven bezigen.

WEENEN, 5 Januari. (Wolff.) — De Südslavische Korrespondenz verneemt uit Athene : De Grieksche bladen publiceeren den inhoud van een gesprek van den koning met den correspondent van de Daily Chronicle, waarin de koning o.a. heeft gezegd : Wanneer de Bulgaren onze grenzen overtrekken, ben ik overtuigd, dat zij zich vreedzaam zullen terugtrekken, zoodra de onderneming is afgeloopen. De betrekking tusschen Griekenland en Bulgarije zijn uitstekend. Op allerlei ophitsing sla ik geen acht.

BUDAPEST, 6 Jan. — « Az Est » meldt uit Saloniki : Generaal Sarrail reikte gisteren het antwoord over op het protest der Prefekten van Saloniki betreffend de inhechtenisneming der konsuls van Duitschland en diens bondgenooten ; in het antwoord werd gezegd, dat de inhechtenisnemingen een militaire maatregel is, welke voor het welzijn der zich in Grieksch Macedonië bevindende strijdkrachten der Entente noodzakelijk was.

ROEMENIË

BUKAREST, 6 Jan. — In den ministeraad van Woensdag o. a. ook de berichten voorgelezen van het oorlogsterrein in Boekowina. De kommandanten der grenswachten hebben bevel gekregen streng de wacht te houden en iedere grenzenschending te verhinderen.

TURKIJE

KONSTANTINOPEL, 4 Jan. (Wolff.) — Tot gisteravond was hier bij de Amerikaansche legatie nog geen antwoord ontvangen op het protest van de Porte.

De pers betoogt, dat, indien niet binnen een of twee dagen een antwoord komt, de regeering onmiddellijk tegen de onderdanen der entente-mogendheden de maatregelen, waartoe is besloten, moet nemen.

De Tanin verklaart : Het incident moet vooral Griekenland duidelijk maken, dat de entente-mogendheden zich voorgoed te Saloniki willen nestelen en dat zij deze stad in de plaats van Athene als hoofdstad van het door hen geregeerde Griekenland willen plaatsen. Het blad gelooft, dat de Grieksche souvereiniteit werkelijk in gevaar verkeert.

KONSTANTINOPEL, 5 Jan. (Ag. Milit.). — Het bericht van den Fransche marine-

34

Een Ras dat Herleeft

Oorspronkelijk roman

door

GUST. VERMEERSCH.

—o—

Dit zicht deed het innerlike van Vanmaele in gisting komen en hij riep Droeshaut met barse stem, doch seffens berouwde hij zich zijn onbesuisde beweging. Beter gebaarde hij aan niemand iets en toch... het moest algelijk uitkomen.

Droeshaut was al opgang naar 't bureel en Vanmaele nam hem van terzijde achterdochtig op, hij ergerde zich vreselik aan zijn vennoot's tevreden gezicht want ja, dat gebeurde geen tweemaal op een jaar — maar Droeshaut vertoonde nu een tevreden gezicht en hij floot zelfs het deuntje van Caroline.

— Kent ge dat ? vroeg hij de brief hem met heftigheid toeduwend.

Droeshaut las en het was aan de uitdrukking van zijn gezicht merkbaar dat hij niets wist. Hij scheen verwonderd. Doch deze eerste opwelling voorbij werd zijn gezicht ondoorgrondelik.

— Ik verwachtte me niet daaraan, zei hij, na gelezen te hebben, dat is de werking van 't sindikaat.

— Gij wilt zeggen van Schramme.

— Nu ja, van Schramme, zei de andere op een toon als wilde hij beduiden : 't is me eender van wie ge wilt hebben dat 't komt.

— Ja 't is uit vraak omdat ik hem aan de deur gezet heb als ik hem bij de tong greep dat hij mij lasterde en bovendien mijn zuster wilde verleiden. Hij is een gemene jeswiet, maar wacht maar !

Droeshaut gaf geen woord terug en het scheen duidelik dat hij liever weg wilde. Er viel een stilte in die als volgestoken was door 't geronk van een zware kracht en vol bedreiging. Koen vroeg Vanmaele na een wijle :

— En 't werkvolk ? wat zeggen die ? die sukkelaars !

— Ze zeggen niets !

Weer een stilte waarna de fabrikant nijdig beet :

— Ik zal Schramme voor 't gerecht trekken !

En weer kuilde hij rook uit en keek de verte in.

Dit scheen een teeken van Droeshaut om eruit te trekken, geruchtloos sluipte hij weg, Vanmaele merkte 't maar toen hij de andere poort binnenging. Een wijle staarde hij op die poort die zich sloot en toen schoven duizend herinneringen en gedachten naar hem, de dikte stilte hing er vol van.

Allereerst het gemijmer over die slechte grondstof, het gesukkel van de werklieden daarmee, Toen het gezicht van Schramme, duidelik alsof hij hem vóor zich zag; zacht, teer als een meisje, met zijn bijna strelende ogenblikken, met zijn optimisme, zijn goedheid en nederigheid, zijn bereidwillige vriendschap. Dan zijn vrouw, het monster, het dikwordende, zich vetmestende wijf, met een pracht-lijf dat prachtstoffen behoefde, en juwelen versierden, strikken en strekjes, een steeds gapende kolk, een onvulbare afgrond die alles verslond. En zijn kleine die een toekomst had, en een leger van mensen die daar hunkerend stonden, met grijpende handen, met harde voorzichtstrekken over geld, geld, geld voor de verkwistingen van zijn vrouw.

De schichtige jacht die hem steeds achterna zette, hem dwong, hem geweld aandeed, hem voortduwde onverluidelik, omdat daar iets in hem was, iets dat hij niet verwinnen kon, het monster dat hem neerdrukte : zijn drift voor die vrouw, die telkens terug kwam ondanks alles tot zijn noodlot.

En zijn zuster, zij wist niets, zij wist niets ; ze had er geen vermoeden van dat hij *hem* aan de deur had gegooid. Een oogenblik vizioenden ze beiden nevens elkaar zij en Schramme, elkaar omarmend en een koude trilling doorvoer hem als beging hij een misdaad. Het fortuin van zijn zuster zat hierin, zij ook had mee te spreken. Hij keek haar aan, ze bleef daar voor hem als in een halve ontwaking : langzaam was het alsof een licht haar gelaat opklaarde en zij werd een wezen van weten en van wilskracht. Zij had zo een trek om haar mond die hem ongerust miek. Hij hield haar onwetend, maar zou dat blijven duren ? en in ieder geval deed hij hier kwaad in.

Toen dook weer het gezicht van Schramme op en van Van Thielt en van de onderpastoor, van allen die hij wist aan de beweging deel te nemen. Hun zicht verwekte eerst een tergende gramoedigheid omdat hij overdacht hoe ze een macht tegen hem hadden opgeroepen en ingericht en in 't werk gesteld ; ze schenen zijn persoonlike vijanden, ze hadden het op hem gemunt, op hem alleen. En toch, ja, dat was zeker, geen een van die allen waren opstotende personen, zij waren geen kwaaddoeners, zij hadden een ideaal dat hij zelf nogeens had mooi gevonden, vroeger, veel vroeger, toen hij nog geen fabrikant was en toen alles zich bij woorden bepaalde.

Herinneringen van in dien tijd kwamen ook op toen hij deelmiek van een liefdadigheidsgenootschap en de armen bezocht, binnen tort in hun ellendige koten en toen voor hem het priesterkleed het zinnebeeld van de waarheid was en alles wat er voortkwam van de man die het droeg, waarheid. Het was waarheid nu, in deze zaak, hij dierf het zichzelf bekennen, maar hij had er nooit aan gedacht, hij was het gewoon geworden alles zo te zien, zijn geweten was rustig gebleven.

Doch nu was daar een klacht en deze klacht beroerde hem, ze herinnerde hem mensen en toestanden zoals hij die vroeger zag en anders.

Dat beeld uit vroegen tijd was een waar beeld, later soms had hij er ook nog eens over gemijmerd als hij een van zijn werklieden bezag : waarmee leeft die man met al zijn kinderen vooral als hij zijn stuk opzet en geen oortje verdient. Maar niemand kloeg en elders was het ook zo.

Hij was overtuigd geworden, zijn geweten verweet hem, hij weifelde maar hij zag geen uitkomst, dierf ze niet zien. Iets zei hem in zijn binnenste : geef toe, gij hebt ongelijk, sluit vrede met Schramme en met de anderen en met uw werkvolk, en laat uw zuster haar heerlike droom uitleven.

Lange tijd liep hij rond, maar toen kwam het sterkere in hem op, hoe ze tegen hem hadden saamgespannen en gekomploteerd achter zijn rug. En dat miek hem weer toornig, dat vond hij onverdraaglik ; zij hadden gehandeld als lafaards.

(Wordt voortgezet.)

staf van 29 Dec. beweert, dat een Fransche kruiser tijdens een verkenningstocht in de Golf van Solloem een Turksche batterij heeft vernield en dat het s.s. Paris in de nabijheid van de kust op twee Turksche duikbooten gevuurd en ze tot de vlucht gedwongen heeft.

In werkelijkheid bestaat de batterij, waarvan de vernieling wordt beweerd, uit twee aan de Engelschen bij Solloem afgenomen kanonnen.

Op deze in gedekte stelling staande stukken heeft de kruiser zonder succes ongeveer 30 granaten afgeschoten. De duikboot, die door het stoomschip Paris op de vlucht zou zijn gedreven, heeft het Fransche schip inderdaad in de Golf van Solloem ontmoet en het tot de Golf van Tabroeh vervolgd, waar het de vervolging eerst heeft gestaakt, toen de Paris in de haven van Tabroeh vluchtte.

Het officieele Fransche bericht is dus geheel verzonnen.

Buitenland

Turkije

Het is minder bekend dat Rusland en Turkije eene tijdrekening hebben die niet met de westersche overeenkomt. Het zou ons te ver leiden de twee tijdsstelsels hier in hun geheel uiteen te zetten wat dan ook ons doel niet is. Wij willen alleen aanstippen dat voor Turkije de aanraking met de centraalmachten eenigszins een vergroeien naar den westerschen trant zal doen ontstaan.

Voor eenige weken reeds kwam het bericht dat een aantal Duitsche leeraars en onderwijzers in Turkije waren aangesteld en dat men daar voortaan aan de leerplicht strenger de hand zal gaan houden. Verder vernamen wij dat de Turken Duitsch en de Duitschers Turksch zullen gaan studeeren op de wederzijdsche hoogescholen. Het laatste nieuws en ook de jongste nieuwigheid in Turkije is de invoering van den Gregoriaanschen kalender zooals wij hem hier volgen.

Het Muselmaansche jaar begint den 1 in Maart. In de toekomst zal deze datum alleen behouden blijven als begin van het financieele jaar. De Arabische tijdrekening met het maan-jaar zal behouden blijven als geestelijke Islamitische tijdrekening en voor al het overige zal het jaar aanvangen op 1 Januari.

Men heeft gedurende een geheele poos gesproken van de Jong-Turken, zou men nu niet moeten spreken van Nieuw-Turkije?

Amerika

Men zal zich misschien wel herinneren dat in 1914 de werken van het pas geopend Panamakanaal werden geteisterd door eene belangrijke grondafschuiving. De doorvaart van het kanaal werd onderbroken en de uitgravingswerken werden onmiddellijk aangevangen. Daar dit kanaal voor den wederlandschen handel in het algemeen en voor de Noord-Amerikaansche vloot in het bijzonder van zeer groot belang is, hebben de Yankees die de zaak hebben doorgevoerd de grootste haast om het ten spoedigste bevaarbaar te maken.

Kolonel Goethals onder wiens beheer het kanaal is gegraven beraamt dat 13 à 14 millioen kubieke meters grond verwijderd moeten worden alvorens het kanaal voor de scheepvaart geheel veilig zal zijn.

Intusschen is het volgens hem niet noodig de scheepvaart door het kanaal stop te zetten gedurende den tijd dat deze werken worden uitgevoerd, want zoodra weer een vaargeul gereed gemaakt is, kan het kanaal opnieuw worden gebruikt. Wanneer dit zal zijn, is nog niet met zekerheid te zeggen.

Intusschen zijn er ook lieden, die minder optimistisch zijn, o. a. prof. Milner, die op gebied van aardkunde uitgebreide ervaringen heeft en uitvoerige studies over de gesteldheid van den bodem in het algemeen heeft gemaakt. Volgens hem zal het verscheidene jaren duren, alvorens het kanaal weer gebruikt zal kunnen worden. Wilson heeft een commissie van 7 leden benoemd, om een grondig onderzoek in te stellen.

Zweden

De gewezen minister Sigurd Ibsen heeft in de Tidens Tegn. krijgskundige beschouwingen openbaar gemaakt waarin hij verklaart dat bij de jaarwisseling van nu nog duidelijker uitkomt dan bij de vorige, dat de toestand zeer gunstig is voor de Midden-Europeesche mogendheden en dat het doel van de Engelsche blokkade, de uithongering van Duitschland, onuitvoerbaar moet worden geacht. Ook wegens gebrek aan geld kan zijn erachtens de oorlog niet eindigen en van militaire uitputting zou geen sprake zijn omdat de verliezen van de Midden-Europeesche mogendheden veel geringer zouden zijn dan van hun tegenstanders.

Voorts wijst hij er op, dat de bewering dat deze oorlog wordt gevoerd tot verzekering van de onafhankelijkheid der kleine Staten, in de behandeling van Griekenland door de bondgenooten een antwoord vindt, dat duidelijk genoeg is. Engeland *spreekt* van het recht der kleine naties, zegt de schrijver, het moest echter liever dat der groote *erkennen*.

Frankrijk

Vredesvooruitzichten.

Indien de algemeene vrede in Europa al niet reeds in 1916 wordt geteekend, dan wijst alles er toch reeds op, dat voor het einde van het jaar de voornaamste voorwaarden van den vrede vastgesteld zullen zijn. Met deze woorden begint de heer Gouvain in het *Journal des Débats* een artikel, getiteld : « 1916 ». Volgens hem is het slechts schijn, dat de oorlog eeuwig zal duren.

Indien men in het begin zich verkeerde voorstellingen over den duur van den oorlog heeft gemaakt, was dit slechts te wijten aan het feit, dat ondanks de schitterende geschiedschrijvers, de historische zin achteruit is gegaan. Men heeft politiek van den eenen dag op den anderen gemaakt. Er bestond geen zin om de beteekenis van de groote vraagstukken te beseffen en hierin is de voornaamste reden te zoeken, zoowel voor het uitbreken als voor den duur van den tegenwoordigen oorlog.

Vlaanderland

Brussel

In den Alhambra.

Op hoop van Zegen van Herman Heijermans. Het was een gelukkige gedachte vanwege het bestuur van het *Vlaamsch Tooneel* dit stuk, dat het grootste sukses is van de Nederlandse schrijver, op te voeren in het begin van zijn nieuwe loopbaan. Hiermee werd een grote menigte mensen naar de Alhambra gelokt en wel niet van de minste soort.

Heijermans is dan ook een goedbekende van het brusselse publiek, dat reeds verscheidene van zijn stukken te genieten kreeg, waaronder er ook werden opgevoerd door zijn eigen troep in de Vlaamsche schouwburg. De kinema, herinner ik me, heeft overigens ook, hoewel op een andere wijze op het doek gebracht, eveneens het hare ertoe bijgedragen « Op Hoop van Zegen » populair te maken.

Waarschijnlik zijn er velen welke op die wijze met het stuk kennis mieken die nu eens wensten de geijkte kinema personnages, die altijd even stom zijn overigens, eens te zien handelen en lijden in levende lijve.

In ieder geval staat het « waarom » van Heijermans immer daar als uitoefenende een onweerstaanbare aantrekkingskracht. Zelfs als men het niet kent, wil men het zien, omdat men het gist of raadt, want de persoonlijkheid van de schrijver is met zijn werk vergroeid. Men kan zich niet vergissen over zijn « tendenz », dus zal men te genieten krijgen datgene waarnaar de mensheid nu eenmaal smacht : naar ontroering, naar verontrusting van het te ingesluimerd geweten, naar bekrachtiging van eigen geliefkoosde theorien en eigen geliefkoosde wereldvizie, en naar smart, eindelik, de barensweeën waarnaar hun de mensheid immer voortholt.

Ik, ten minst, vind dat het om al die redenen is dat de dramas van Heijermans aantrekken. Men kent b v. de aantrekkelikheid van een stuk waarin men moet huilen voor de volksmenigte. Een aantrekkelikheid van een andere is de gewetensontroering, het willen toetsen van eigen gemoedsrust aan de onrust van een ander, het willen kennen van de mens, in hoeverre hij misdadiger is, in hoeverre hij in zijn plichten te kort komt, in hoeverre hij zichzelf in eigen zelfzuchtig berekenen, spijst met de ellende van een ander. Onze natuur is nu eenmaal zo dat zij louter zelfzucht is omdat ieder oordeel gesteund is op de belangen van het ik. Maar toch voelt de mens, bewogen door zijn simpatien, ieder ogenblik in zich opflakkeren een sosiale angst, een noodzaak om zijn eigen rechtlijnig drijven te toetsen aan het oordeel van anderen, omdat er in hem ook leeft en zwoegt de mensenliefde die hem aan de maatschapij bindt.

In de zogenaamde tendenz nu van Heijermans wordt deze sosiale angst gevoerd tot zijn hoogste uitdrukking in een scherp kontrast tussen zelfzuchtig drijven enerzijds, en de gevolgen daarvan anderzijds.

Dit nu is de uitbeelding van de eigen levensvizie van de schrijver. Maar voor het toneel houdt hij er nog een andere vizie op na : deze dat hij, door zijn personagies zielkundig te doorleven zijn vertolkers ieders moment van dit leven moet weten te suggeren, zodat zij die momenten zelf doorlevende, aan het spel hun hoogste dramatiese kracht en uitbeeldingsvermogen schenken.

Maar hij kan het zijn spelers toch ook niet inblazen als een heilige geest. De kwestie is dat zij hun personnagies zelf doorvoelen en doorleven en verder hangt hun uitbeeldingskracht ook af van menselik kunnen en ... van eigen aard en opvatting.

« Van de spelers hebben wij nu niet te klagen gehad; het is waar dat enkelen onder hen reeds in hun rollen aan de opvoering van het stuk hadden deelgenomen. Enkel en drietal speelden soms ietwat onnatuurlik zoals Clementine (mej. Gaysen) wiens passieve rol overigens nogal moeilik was; Mees (P. Wicheler) was ook wat gemaakt overdreven en Saart, 'n visserswedue (mevr. E. Crivia) eveneens en te deklamatoris.

Maar dit waren slechts ondergeschikte rollen, de andere gaven werkelik wat zij konden. Maar een bizondere vermelding verdienen toch Mevrouw Pothardt-Grader als Kniertje en Mevrouw Hart als haar nicht Jo; Clauwaert en Belloy als Geert en Barend, haar zoons, en Darden als de reder Clemens Bos. J. De Kaen als Simon, scheepstimmerman en Marietje, zijn dochter (Mevrouw Clauwaert) die evenwel een beetje soberder had mogen zijn in sommige gevallen. Janssens vertolkte een echte Kaps en Aug. Cornelis een treffend Daantje.

Een welgelukte opvoering dus, ook voor wat de toneelschikkingen betreft. Donderdag aanstaande wordt het stuk nogeens opgevoerd.

Uit de Pers

Krijgsgevangenen-filosofie
Poor Yorick-lezer

The proper study of mankind is man. Pope
Alas, poor Yorick! Sterne.

Arme Yorick! voor hem hebben we een treurlied gereed; want er zyn bykans op deze wereld geene zoo ongelukkige lui, als zy, die de heillooze gewoonte hebben aangenomen, om te lezen! dat is: om alle zelfstandigheid af te leggen, alle menschelyke vryheid af te zweren en zich voor een tyd heel en al aan den gedachtenloop, luimen en grillen van een vreemde te onderwerpen, om dezen te volgen op den voet, van zin tot zin (of zoo ge 't wilt van onzin tot onzin), om een ander niet-ik gedurig en aanhoudend van blz. 1 tot 200 alleen aan de praat te laten; hem altoos te hooren en zelf te zwygen — om voort te drentelen waar hy ons gelieft te brengen, over dik en dun, over berg en dal — Lezers! 't is een vreeselyk ding dat lezen, een slavenwerk, een lammerachtig huppelen en draven achter den onbekende, die ons aan het lyntje achter zich meedesleept, links en rechts!

't Is beneden de waarde van den mensch en 't wordt nog duizendmaal erger als gy zelf niet mede, niet voort wilt, tegenstribbelt, u verzet, achteruit werkt, met het hoofd schudt of met uw potlood op den rand der bladzyden allerlei leelyke aanteekeningen maakt, een vraag of een schreeuwteeken of een akelig : sic! Dan zyt gy geheel verloren, onherroepelyk; dan is de schryver uw kwelduivel, uw Architofel, uw vrouw Giesgrem, uwe Xantippe geworden — gy maakt u telkens boos en woedend, stampt met den voet of zucht uit benauwdheid wegens de dwaasheden of de kwaadaardigheid van uw auteur, en hy laat u niet los, hy houdt u vast als met yzeren armen en van bladzyde tot bladzyde, en gy zyt door een geheime kracht aan hem gebonden — gy moet volgen — o, myn poor Yorick, met het boek voor u!

O wee! de noodlottige gewoonte om te lezen brengt onze zelfstandigheid of onze vryheid in groot gevaar en de gewaande vermeerdering van kunde en wetenschap vergoedt dit dreigende gevaar niet. Zwakke Adam of nog zwakkere Eva! beproef het slechts, als gy niet reeds het slachtoffer geworden zyt, beproef het om dien gedrukten en ingebonden verleider, in groot of klein octavo, daar voor u verder te volgen om zijn sirenenlied in vleienden styl, in sierlyke taal, aangename, verassende beelden in te drinken, om u door hem te laten omstrikken, vangen, overmeesteren, vergiftigen.

Hy, de schryver, heeft u gebiologiseerd; gy zyt in en met hem vereenzelvigd, gy neemt zyne gedachten, zyne voorstellingen en tevens zyne fouten, zyne misslagen, ja zyne leugens, overdryvingen, onreinheden op het vloeipapier van uw ziele, op de kopieërplaat van uw verstand en uw hart over; gy zyt zyn slaaf — en hy zit u op en in en boven den kop — arme Yorick!

Wanneer wy al voortgaande aan de oneindige en grievende teleurstellingen denken, waardoor de anders « geneigde en welwillende lezer » in dezen tyd wordt gedrukt, dan zouden we tranen kunnen storten : men wenscht licht in een zaak: krachtige ontwikkeling, heldere voorstelling; de kwelduivel schynt het er bepaald op toegelegd te hebben om ons met ellenlange walgelyke volzinnen, met oneindige zysprongen en uitweidingen te tergen, by loopt om de zaak, die beschreven en bewezen zal worden, als een razende Roeland heen, en laat ons wellicht geheel in de steek — ofwel hy legt een vreeselyk lange brug over den stroom, niet in de breedte maar over langs, zoodat we nooit naar de andere zyde komen, waar wy toch heen moeten, of de schavuit, daar op 't dichtgedrukte blad; martelt en foltert ons met onafzienbare geleerde aanhalingen, met een geheelen legertros van noten en aanteekeningen, brr! zoodat het ons groen en geel voor de oogen wordt — eindelyk, om de maal vol te meten, blykt, dat de auteur, die ons tot zyne lezers, slaven, Uncle Toms maakt, van het onderwerp, van de zaak of de persoon in kwestie, nog veel minder weet dan wy. Is nu de lezer onder de arme geplaagde sukkelaars op aarde niet nummer één! De allerellendigste martelaars van de verwenschte kunst door Coster tot eeuwigdurende straf aan de nawereld nagelaten, zyn intusschen de geduldige, onvermoeide lezers van de Tydschriften; dezen zyn radikaal verloren: zy zyn vooreerst bedorven door de lichte, ongekookte, half gare spyzen, die in de eerste gerechtenbeoordeelingen — en later by de beschuitjes en dessertschoteltjes — in het zoogenaamde mengelwerk — worden opgedragen; zy worden als voortgejaad en gezweept van het eene veld naar het andere, heen en weer geworpen en gesuld van de eene wetenschap naar een andere.

Een tydschriftenlezer is eigenlyk altyd « buiten adem », bygend naar lucht, en toch blyven die dingen nog standhouden; nog komen deze letterkundige paddestoelen welig uit den grond elk nieuw jaar wat nieuwe « pomperluten »; nog hebben alle landen en volkeren, zelfs Turkye en IJsland, hunne tydschriften, benevens het dagelykseh brood der kranten. O tyden, o zeden!

3

EEN GESPREK

—o—

— En zie dan nog eens, al de Engelsche producten komen vrij in 't land, want Engeland zal op zijne voortbrengselen toch geen tol heffen, want dan zou het immers met zijn eigen geld de schuld van België aan zijn eigen gaan betalen.

— Dat kunt ge wel denken.

— Engeland is wel slimmer, zie eens onzen handel, die onder dien oorlog al zoo fel geleden heeft, zal niet kunnen mededingen tegen die Engelsche produkten.

— Well Well! waar gaan we naartoe! Onze taal naar de botten, onzen handel kapot! Als ze ginder in Le Havre denken dat we daarvoor onze jongens naar den oorlog gezonden hebben, zijn ze mis hoor! Het zal hier gaan stinken als ze zoo zullen beginnen.

— Goed gesproken Jef

De tweede oplossing die den oorlog misschien ons brengen kan is dat België herstelt worden.

— Ja, dat was misschien nog het best.

— Jaar, maar ge vergeet dat er een accord-België zal bestaan; dat de inkomende rechten van dat België aan Engeland zullen verpand zijn, en de Vlamingen kennen al 85 lange jaren de Belgische regeeringen, die hebben van Rogier tot de Broqueville inbegrepen, aan uitroeingspolitiek gedaan tegenover de Vlamingen!

— Dat is zoo, en nu begrijp ik het in eens, waarom men in België met fransch alleen generaal, minister, rechter, algemeen bestuurder der posterijen, advokaat, dokter, ingenieur, geestelijke en wat weet ik al kan worden maar geen brigadier, portier van 't ministerie, rechtbode, postbode met Vlaamsch alleen, dat is alleen gedaan om ons Vlamingen onze taal te verleeren en ons zoo uit te roeien!

Maar ze zijn er nog niet half, zulle!

— Ge verstaat het opperbest Jozef.

— Ja zeker versta ik het, en zoo'n regeering en zelfs zoo'n België mogen ze gerust houden te Le Havre. We zullen onze pot zonder hen wel stoven.

— Dat denk ik ook, maar wat gaat er met ons gebeuren als Duitschland overwinst?

— Die zullen ons verduitschen.

— Ge zegt daar al iets, maar dat mogen we zoo min dulden als ons te laten verfranschen. We moeten hun zeggen dat we het niet eens zijn met de franschdolle kliek die nu nog in de ministers te Brussel te zitten die de vrijheid heeft de taalwetten te verkrachten, we moeten hen zeggen dat wij Vlamingen, Vlamingen willen blijven, en nu de Duitschers zien dat hier in Vlaanderen niemand roert, dan zeggen ze, wel die menschen vroegen en vragen niets beter dan verfranscht te worden, hewel dan zullen ze ook niets zeggen als we ze zullen verduitschen.

— Maar neen, we moeten spreken, of we zijn kapot.

— Ja, want als 4,000,000 Vlamingen het eens zijn om Vlaamsch te blijven en niets dan Vlaamsch, noch Fransch noch Duitsch, dan mag er overwinnen wie wil, dan worden we toch ons eigen! Dat is ons doel Jef, ons eigen worden met eigen bestuur en eigen Vlaamsche wetten.

Er zou in Vlaanderen van niets anders meer mogen gesproken worden.

Dat is 't, en dan zouden onze jongens als ze terug komen niet voor Frankrijk of Engeland gevochten hebben, maar om in een schoon Vlaamsch Vlaanderen terug te komen, dat wij voor hen hebben bereid!

— Wat zou dat toch schoon zijn he, ik spring bijna omhoog van vreugd.

— Ja maar Jef, zonder werken bekomen we zooiets niet hoor! Van vandaag af spreekt ge niet meer van de Franschen winnen of de Duitschers verliezen of de Dardanellen zijn gevallen of te Metz of Verdun doorgebroken of de Russen hier en de Turken ginder daar zullen de wapens over beslissen, wij kunnen er toch niets aan veranderen, maar ons eigen lot daar kunnen we iets voor doen, met openlijk en vrij te spreken, dat we voor alles Vlamingen zijn en willen blijven!

— Daar doe ik aan mee, en ge zult niet alleen blijven. Ik heb nog vrienden en die zullen ook mee doen!

— Bravo, zeg vindt ge dat mijn schoonbroer nu nog een Duitschgezinden is, ik heb toch veel meer gezegd als hij, en gij hebt het allemaal waar bevonden, dan zijt gij en ik ook Duitschgezinden hé!

— Dat is waar, maar ne mensch denkt niet verder na. Die nu nog tegen mij zegt dat de Vlaminganten Duitschgezinden zijn zal ik antwoorden : neen niet Duitschgezind, of ook niet Fransch of Engelsch gezind maar eerst en vooral Vlaamsch gezind en die niet mee wil is een verrader van zijn volk.

— Ik ben ook een flamingant!

— Bravo!... en nu moet ik voort. Spreek er met Frans ook maar eens over. Tot later! Dag Jef.

— Dag, en de Vlaamsche Leeuw is nog niet dood zulle...

— Neen zeker niet, hij wordt nu eerst goed wakker.

BLAUWVOET.

Als we ons Aristoteles, of Antisthenes, of Cicero, of Salmasius en Lipsius voorstellen met een nummer van de « Boekvriend », « Groot Nederland » of wel bijzonder van den « Tijdspiegel », in de hand, — o, o! wij slaan de handen boven het hoofd samen, uit benauwdheid voor hun « Quos ego ».

Kwam dan nu, eer het te laat is, het bevel van den staat om alle tijdschriften, en later de geschiedkundige romans en zoo al voort, op te heffen en te verbieden, of ten minste de maandelijksche uitgave, laat staan de wekelijksche, tot een enkele jaarlijksche te beperken!

Maar de staat is doof voor die stemme die roept in de wildernisse, en hij houdt zich stil en koes; want de kabinetzalen van de ministeries krioelen van arme lezers. Ach! poor Yoricks!

« Onze Taal » Weddik.

Stadsnieuws

Werkongeval.

Vrijdag morgend, den 7 dezer, rond 6 1/4 ure, is de genaamde Alfons Oosterlinck, wonende Mathias Gesweinstraat, 8, in de werkhuizen der gebroeders De Smet, meubelmakers, Phœnikstraat, 3, door een mekaniek aan de hand gekwetst. Den heer dokter Rysenaer heeft hem de noodige zorgen toegebracht en naar zijne woning doen overbrengen.

Lijk opgetrokken.

Donderdag rond 3 uren 's namiddags, heeft men het lijk van den genaamden Lahousse Gustaaf, oud 43 jaar, schoenmaker, oud gediende van het Nederlands Indië's leger, wonachtig te Moeskroen, Kunststraat, 5, uit een gracht opgetrokken op de St-Denijslaan.

Men denkt dat de ongelukkige er in zal gesukkeld zijn, want men heeft geen enkel spoor van geweld op het lijk bespeurd.

Hij schijnt 3 tot 4 dagen in het water te hebben gelegen. Men heeft het lijk naar het doodenhuis overgebracht.

Wanhopige daad.

Donderdag namiddag rond 4,10 uren, heeft de genaamde De Vriendt Germanie, oud 18 jaar, dienstmeid, Casinostraat, n. 3, gepoogd zich te verdrinken in de Coupure. Zij werd er seffens uitgehaald door de genaamde Van Damme, Jozef, oud 35 jaar, werkende aan de kaai der Coupure en wonende Berouwstraat, 12.

De vader van het meisje kwam juist zijne dochter halen om naar huis te brengen.

Liefdeverdriet schijnt de oorzaak te zijn.

Sint-Amandsberg. — *Diefstallen.*

Tijdens de afwezigheid der inwoners zijn 's morgends dieven ingebroken in de remise van M. Schoenveldt, wonende Westveld (Oude Barreel). Een koperen gieter om planten te besproeien werd gestolen.

— Bij Louis De Walle, wonende ook op het Westveld, hebben denkelijk dezelfde dieven onderkleederen medegenomen.

Gemengd Nieuws

— *De Spaarkas.* — De algemeene bestuurder der spaarkas, M. Hankar deelt het volgende mede :

« Ik heb de eer aan al dezen die storten in de spaarkas, ter kennis te brengen het volgende uittreksel van den brief in datum 17 December aan mij gericht door den heer algemeenen Keizerlijken kommissaris voor de banken in België en betrek hebbende op de zekerheid in de algemeene Spaar- en Lijfrentkas :

« Ik aarzel niet door het huidige schrijven uitdrukkelijk te verklaren, dat het Duitsche beheer de stortingen in de Spaarkas aanziet als onaantastbaren bijzonderen eigendom der storters, en dan ook in dien zin zal handelen. »

(geteekend) von Lümm.

Brussel, 21 December 1915.

De algemeene bestuurder.
E. Hankar.

Oost-Vlaanderen

Zemmerzake. — *Het plaatselijk steun- en voedingskomiteit* alhier doet eene omhaling ten voordeele van al de krijgsgevangenen der gemeente. Ieder der zeven ongelukkigen heeft reeds twee pakjes ontvangen in Duitschland. De omhaling zal voortgezet worden en het komiteit hoopt dat de inwoners door hunne milde giften, het komiteit zullen in staat stellen weldra een derde pakje, als nieuwjaarsgeschenk, op te sturen.

Ertvelde. — *Voedingskomiteit.* — Ten einde te beantwoorden aan het verlangen uitgedrukt door een groot gedeelte der bevolking, zal er wekelijks 2 maal meel verkocht worden aan 0.45 fr. de kilo tegen nederlegging van broodbons. De verkoop zal plaats hebben te weten :

Dinsdag, voor het dorp en aanpalende straten.

Vrijdag voor de wijken Riemen, Tervene, Stoepe, Callemansputte enz. Telkens van 8 tot 11 ure en van 1 1/2 tot 3 1/2 ure.

De verkoop van mais, gruis, enz, blijft vastgesteld op den Woensdag om 1 ure.

Te rekenen van Maandag aanstaande kan men Hollandsch brood bekomen, in het klooster.

De oude broodbons zijn niet meer geldig. Zondag bekomt men er nieuwe. Men wordt verzocht de oude bons Zondag mede te brengen.

Vurste. — *Rijwiel gestolen.* — Ten nadeele van Valère Audoor, werd Maandag een nieuw rijwiel gestolen, dat de bezitter buiten aan de herberg van Alfons Vermast had geplaatst.

Waregem. — *Voordracht.* — Zondag aanstaande, 9 Januari, om 10 ure, zal in het gemeentehuis eene voordracht gehouden worden over boom- en groententeelt, door M. Henri Verbrugge.

Antwerpen

Antwerpen. — *Diefstal met inbraak.* — In den afgeloopen nacht zijn onbekende dieven langs de keldermonding binnengedrongen in de woning van den heer Gerard Linnebaut, Diepestraat, 130, en stalen er ongeveer 100 kilos boter in den kelder der voornoemde woning. Een onderzoek werd door de politie ingesteld, die de kereltjes ijverig opspoort.

— *Aanhouding.* — De genaamde J. D. dokwerker die een zilveren handzakje ten nadeele eener dame ontvreemd had, werd gisteren door de politie aangehouden, evenals de genaamde K. W., koetsier, die bij middel van valsche sleutels in een onbewoond huis der Duboisstraat gedrongen was. Een goede vangst.

Burgerlijke stand

GENT. — Geboorteaangiften van 5 Januari. — Elisabeth Dauge, Clementinalaan, 31. — 1 onwettig.

Overlijden van 2 Januari. — Maria Beaumont, 75 j., z. b., wed. De Vogelaere, Hospitaalstraat.

Overlijden van 5 Januari. — Antonia De Wachter, 61 j., z. b., Ledeberg. — Elodia Sudan, 44 j., naaister, Bleekerijstr., 35. — 1 doodgeb.

Overlijden van 6 Januari. — Mathilde De Cock, 80 j., z. b., wed. Vanden Bossche, Begijnhoflaan. — Hortensia Goethals, 24 j., kloosterlinge, Nederpolder, 1. — Henricus Vande Sype, 4 j., Rasphuisstraat, 24.

Huwelijken van 5 Jan. — Raymond D'Haeyer, bed., Brabantdam, 32, met Marie Minon, id., Veldstraat, 3. — François De Neve, huidevettersgast, Veerstraat, 59, met Christine Janssens, fab., id. — Camille De Coninck, ijzerenwegwerkman, Ottergemschesteenweg, 306, met Marie Bekaert, fab., id., 290. — Karel Dumon, dagl., Fabriekplaats, 21, met Alice Cordier, fab., id. — Karel Gilles, metserd., Blandinusstraat, 26, met Florinne Porrez, fab., id. — Achilles Haelevoet, boekbinder, Onze lieve Vrouwstraat, 4, met Marie Brussael, katoenb., Groendreef, 41. — Theofiel Van de Velde, dagl., Kasteellaan, 84, met Marie De Moor, z. b., St Elisabethgracht, 24. — Henri De Clercq, steenbakker, Kleine St-Pietersplein, 12, met Hortense De Coster, fab., id., id.

KORTRIJK. — Aangiften van 30 October tot den 5 November 1915.

Geboorten. — Albrecht Adins, Sint-Denysstraat, 177D. — Marcellina Sabbe, Gentstw., 97. — Ludwina Boone, Meenenstr., 46. — Albrecht De Smet, Doornijkwijkstr., 95. — Ivonna Van Duynslager, Pluimstraat, 49. — Helena De Meyere, Meenenstwg., 35. — Andreas Dequae, Staceghemstraat, 116, gehuisvest te Bisseghem. — Elisabeth Lescrauwaet, Budasstraa, 60. — Joanna Frère, Wagenmakersstraat, 42. — Henri Bersou, Parkstraat, 17. — Marcel Dejonghe, Doornijksteenweg, 20. — Simonna Noppe, Jan Bethunelaan, [illegible]. — Louisa Deweirt, Boutrybeluik, 4.

Overlijden. — Louisa De Cock, 74 j., z. b., wed. Leonard Louncke, St-Antoniusstraat, 34. — Zulma Vande Vyver, 9 m., Beekstr., 4. — Julia Lepère, 20 j., fabr., Wagenmakersstraat, 33. — Kamiel Nys, 16 m., Vaartstraat, 45. — Louisa Slambrouck, 52 j., huish., echtg. Victor Delaere, Meenenstraat, 125.

BRUGGE. — Geboorten. — Elisab. Devuyst, Oostmeersch. — Rosa De Keyser, Burgstraat. — Elisabeth Ypermann, Jan Miralstraat. — August Bavens, Vulderstr. — Christina Brondeel, Gulden Vlieslaan.

Overlijden van 30 December. — Pharaïlde Labaere, 86 j., z. b., wed. Hendrik Knockaert, Ste-Clarastraat.

Overlijden van 31 December. — Raymond Van Cappel, 5 j., Lange rei. — Emma Cauwe, eigenares, 72 j., wed. Jules Dhoedt, Simon Stevinplaats.

Overlijden van 1 Januari. — Alfons Balfroid, 40 j., z. b., Bouveriestraat. — August Baeyens, 2 j., Vulderstraat. — Edmond De Roo, 3 j., Stoelstraat. — Leonie Rossenen, 62 j., huishoudster, echtg. Edward Ryelandt, Zwarte Leertouwerstraat. — Albert Van den Brouck, 6 j., Engelstraat. — Frans Spysschaert, 75 j., z. b., echtg. Rosalie Verleye, Ste-Catharinastraat.

Overlijden van 2 Januari. — Gustaaf Reifrich, duitsche soldaat, 40 1/2 j., echt. Agnes Emmich, Peterseliestraat. — Theresia Van Acker, huish., 82 j., wed. Frans Devadder, Lodwijk Van Casselstraat.

OOSTENDE. — Sterfgevallen. — 13 Nov. : Joanna Sys, 57 j., echtg. Amatus Vanhee, Thouroutschesteenw., 312; Emerence Derieuw, 59 j., wed. Pieter Van Yper, Thouroutschestw., 130. — 15 Nov. : Pieter Vanthuyne, 72 j., echtgen. Maria Gryspeert, Nieuwpoortschesteenweg, 357. — 16 Nov. : Engelbert D'haene, 75 j., echtg. Juliana Ribbert, Peter Benoitstraat, 67; Joanna Larmuseau, 82 j., wed. Philip Foye, Schippersstraat, 12. — 18 Nov : Rosalie Sabbe, 49 j., echtg. Lodewijk Govaert, Mariakerkelaan, 7. — 19 Nov. : John Liebaert, 60 j., echtg. Augustina Elleboudt, Brigantinnestraat, 18. — 21 Nov. : Apollonia Vanden Broucke, 90 j., wed. Isidoor Romyn, Christinastraat, 19. — 22 Nov. : Kamiel Hendryckx, 29 j., Spaarzaamheidstraat, 12. — 23 Nov. : Leopold Vanhee, 26 j., Capucynenstraat, 52. — 25 Nov. : Pelagie Lagrou, 57 j., Nieuwpoortschesteenw., 23. — 26 Nov. : Louise Coucke, 35 j., echtg. Hendrik Vogelaere, Nieuwpoortschesteenweg, 413. — 28 Nov. : Maria Seynaeve, 56 j., echtg. August Vanhee, Leffinghesteenw., 97. — 30 Nov. : Achille Dergeloo, 12 j., Cirkelstraat, 20.

Huwelijken. — 3 Nov. : Victor Bovits wed. van Louisa Ballière met Adeline Dildick. — 13 Nov. : Jozef Monteyne met Angela Coolman; Karel Verhaeghe met Maria Hubrechsen. — 27 Nov. : Hendrik Rommelaere met Elvira De Pypere; Julianus Barremacker met Angela Vercleyen.

BOEKEN

Prijsvermindering

Er blijven ons nog enkele boeken van

Prof. Dr J. V. De Groot

Levenswijding
en
Wedergeboorte

Samen ingenaaid . fr. 1,75

Ten bureele : van 10 tot 1 en van 4 tot 6

40, Begijnhoflaan, 40
— GENT —
(282

EENE GOEDE
BROODWINNING
wordt aangeboden aan menschen van goeden
« WIL »
Er is kans 200 per honderd WINST te doen.
Vraagt inlichtingen :
Begijnhoflaan, 40
GENT
(297

Leest ! Leest ! ! Leest ! ! !
DE KINDERWERELD
Geïllustreerd weekblad voor de Jeugd
Vraagt het aan onze verkoopers. Prijs 7 centiemen.
(295

Abonneert U op
DE VLAAMSCHE POST
het radicale Vlaamschgezinde dagblad, orgaan der
JONG-VLAAMSCHE BEWEGING
die ijvert voor een
ZELFSTANDIG VLAAMSCH-VLAANDEREN
Vraagt een wekelijksch abonnement aan onze voortverkoopers
PRIJS : FR. 0,25 PER WEEK

ABONNEMENTSPRIJZEN :

Alleen voor het Gouvernementsgebied per post besteld, dus in de plaatsen waar geen depothouder woont :		Voor het Buitenland :	
Per maand :	2,25 fr.	Per maand :	3,00 fr.
drie maand :	6,50 fr.	drie maand :	8,50 fr.
zes maand :	12,00 fr.	zes maand :	15,50 fr.
jaar :	20,00 fr.	jaar :	30,00 fr.

Voor het Etappen- en Operatiegebied : zich wenden tot onze depothouders

NIEUWE
Hollandsche In- & Doorvoerhandel
Levensmiddelen, Huishoudelijke benoodigheden
BIJZONDERHEID :
van den Biggelaar's **KOFFIE** en **THEE**
307 Baudeloostraat, 17, GENT

Men vraagt te koopen : Een *magneto* per occasie wordt te koop gevraagd, voor motor monocylinder, mogelijk merk « Bosch ». Schrijven onder de letters V. D. bureel van dit blad. (303

Vraagt plaats : Een deftige bureelbediende, goed op de hoogte van alle bureelwerk, vlaamsch en fransch kennende, vraagt plaats voor alle werk. Schrijven bureel van dit blad onder de letters D. P. (304

MEN VRAAGT
Dagbladverkoopers
GOED en VAST LOON
Onnoodig zich aan te bieden, indien men niet op de hoogte der zaak is.
Aanbiedingen worden ontvangen van 10 tot 1 en van 3 tot 6 uren.
BEGIJNHOFLAAN, 40, GENT
(300

Kleine Aankondigingen

Kamer te huren : In een gesloten burgershuis is eene kamer te huren, voor dame alleen met of zonder kost. Schrijven bureel van dit blad, onder de letters A. L. (304

Over te nemen : Door ziekte over te nemen, eene wel gekalante Groensel- en Fruitwinkel, in een volkrijke werkmanswijk, aan zeer voordeeligen prijs. Schrijven bureel van dit blad onder de letters V. W. (302

Officieele Eerelijst
onzer
Gesneuvelde Soldaten
Eerste lijst 5000 namen
Tweede » 500 »
samen te bekomen :
Begijnhoflaan, 40, GENT
van 10 tot 1 en van 4 tot 6 u.
(283

Leest en Verspreidt
« De Vlaamsche Post »

Abonnementsprijzen
voor
Gent en al de steden waar een depothouder woont :

Per maand	fr.	1,25
» 3 maand	»	3,50
» 6 maand	»	6,50
» jaar	»	12,00

'T HUIS BESTELD

Zie de afzonderlijke aankondiging der prijzen, voor het buitenland, en de plaatsen waar *geen* depothouder woont.
(285

De volgende vlugschriften over Vlaanderen zijn te bekomen bij het beheer van ons blad : Fr.

1. De Geschiedkundige Namen der Vlaamsche Nederlanden 0,25

2. Frankrijk in Vlaanderen 0,15

(verschenen voor den oorlog)